

GÅSAHOPPET 2012

Det är underbart att tävla agility! Jag får chansen att stiga upp klockan fyra på morgonen! Göra i ordning matsäck, utfordra pudlarna och mig själv, rasta pudlarna, packa bilen och köra ett antal mil. Sedan blir det banvandring 07.30 och då gäller det att ha alla hjärncellerna på plats och vakna. Vem myntade uttrycket "Morgonstund har guld i mund"? Ett är säkert. Det var inte jag! Var det någon, som sa, att jag inte är gammal nog för det? Nej, men nästan.

Agilitybanor, i synnerhet i klass 3, är inte lätta att memorera på de åtta minuter man har på sig. Först ska man hitta alla nummerskyltarna, vilka numera oftast är "gömda" bakom hinderna eftersom hälften av alla hinder ska tas bakifrån i stället för från det håll, som förefaller naturligt.

När banan är identifierad gäller det att försöka komma ihåg den. För den oinitierade kan det väl förefalla enkelt. Det handlar ju bara om högst 20 hinder på en 30 x 40 meter stor yta. Efter det kommer vi till det viktiga och ännu svårare. Hur ska pudeln styras för att i full fart ta alla hinderna i rätt ordning och på rätt sätt?

Långfredagsmorgon vid åttatiden skulle detta varit avklarat men problemet var, att jag inte var bombsäker på banan och absolut inte hade kläm på hur jag skulle handla pudeln. Vad då, handla? Det vet väl varenda seriös pudelägare! Nej, nej inte utställningshandling! Det ska jag gå på kurs i någon gång i maj. Nu handlade det om agilityhandling och jag insåg, att jag borde ha gått någon avancerad kurs i det inför säsongstarten. Man kan kanske säga, att jag var lite ringrostig!

Inledningen på banan hade jag klar för mig och den gick strålande. Hinder nummer sju var ett sådant där, som pudeln skulle runda innan hon fick hoppa mot mig. Naturligtvis har jag både ett kommando och en gest, som talar om för pudeln hur hon ska göra men min visning med kroppen och handen blev lite för yvig. Det resulterade i att pudelns sväng blev för vid och då åkte den glatt viftande svansen in bland slalompinnarna. Slalomhindret skulle inte tas förrän senare och så pudeln blev diskvalificerad.

Så lätt är det att missa möjligheten att lyckas ta sig genom ett lopp. I just detta loppet, hoppklass 3 för mediumhundar (De flesta mellanpudlar tävlar i mediumklassen.) startade 92 hundar och endast 24 klarade av banan mer eller mindre bra. Det är absolut inte ovanligt att så stor andel av de startande blir diskvalificerade så agility är ingen lätt sport.

Påskafton slogs nog rekord i Agilityklass 2 för mediumhundar. Inget enda startande ekipage kom i mål. Lite skryt kan väl vara tillåtet. På samma bana för smallhundar tävlade jag med min lilla mellanpudel och kom på andra plats av 31 starter. Det blev ett av helgens två glädjande resultat för min del.

Berit och pudelflickorna